

Barcelona, 10 d'abril del 1946.

SUMARI

Editorial
Comunicació del C. D. a l'estranger
de "la humanitat"
On va l'E. R. de C.
Notícies de tot el món.
Comentari internacional.

Editorial

On són les Sindicals?

En poques setmanes la situació econòmica ha esdevingut catastròfica. Tots els articles de primera necessitat, (pa, oli, patates, pastes, sucre, carn, etc.) han sofert un augment escruixidor. Les classes obreres i mitjanes es debaten enmig de dificultats absolutament unsuperables. Ja no són sols els dretes polítics dels ciutadans que són conculcats i escarnits; és la pròpia vida física de tots que està en joc i en greu perill.

Què es pot fer? Hem de resignar-nos a morir per inanició? Nosaltres creiem que no, i els obrers catalans ens han demostrat que el camí és el de la no sotmissió. A Manresa, per primera vegada a Espanya sota el règim franquista, es declarà la vaga general. No volem parlar ara de la intervenció que E. R. de C. hi va tenir; allò que volem destacar és que E. R. va demanar als obrers de Barcelona de secundar la digna i ferma actitud dels companys de Manresa. La iniciativa nostra no va rebreixir, perquè la C. N. T. es va afanyar a fer circular ordres en contra. Després esclataron vagues a Sabadell i altres localitats. Darrerament a Mataró s'anà també a la vaga general amb ple èxit.

Montrestant, on són les Sindicals? Què fa la prestigiosa U.G.T.? On és la gloriosa C.N.T.? La C.N.T. sempre rebel, sempre a punt per a fer "revolucions"? No ho entenem. Es clar que durant la Dictadura de Primo de Rivera ja vam tenir un gran desencís, en constatar la passivitat de la C.N.T. i la quasi col.laboració de la U.G.T.

La passivitat de la C.N.T. durant la Dictadura donà pas a un gran frenesí revolucionari durant la República, frenesí que és traduït en vagues i moviments subversius múltiples. Es possible que llavors, la C.N.T. gastés totes les seves energies i que ara sols els en quedin per a barallar-se entre col.laboracionistes i anti-col.laboracionistes, polítics i anti-polítics, llibertaris i "laboristes". En quant a la U.G.T., cal dir que no ha tingut mai gran prestigi ni autoritat a Catalunya, i que, a més, ara es troba dividida i fraccionada en tres o quatre grups.

Mai com ara no ens havíem adonat del gran desastre que representa per Catalunya i pels obrers que, enlloc de dues sindicals rivals, tiranitzades per tendències anàrquiques, socialistes i comunistes, no existeixia una sola Sindical Catalana, defensora dels interessos materials i morals de tots els seus afiliats, vinculadora i plenament adherida a les nostres aspiracions nacionals, i dedicada, no a perseguir utopies ni a servir in-